Curierul CITITORILOR

„ULTIMA NOASTRĂ BUCURIE, ULTIMUL NOSTRU SUCCES..."

„Împreună cu cîțiva băieți, am înființat în anul 1970, în cadrul A.S. Energia Cîmpina, o secție de bob. Știam că ne va fi greu, dar credeam în oameni și speram că promisiunile lor de a ne ajuta vor fi sincere. Un concurs de împrejurări face ca în iarna lui 1971, F.R.B.S. să organizeze o tabără de antrenament pentru tineret, la Piatra Arsă. De la noi sînt invitați doi tineri și Filip Traian și Milu Ion sînt delegați să plece. La concursul de încheiere reușesc un loc III. Nu cred că mă înșel, dar erau primii reprezentanți care sub denumirea unei asociații din Cîmpina luau parte la un concurs de bob. Buna comportare a celor doi și faptul că nu consumasem nimic din fondurile asociației și că președintele, Ion Comănescu, putea să mai treacă o secție de performanță în hîrtiile sale, face ca să ne putem desfășura activitatea liniștiți... În vara lui 1971, ne afiliem și ne legitimăm ca secție de performanță. A fost ultima noastră bucurie și ultimul nostru succes. În 1972, cînd trebuia să plecăm la Piatra Arsă, ca secție de bob a A. S. Energia apar primele greutăți și totala schimbare de atitudine a tov. Comănescu... Cu foarte multă bunăvoință din partea organizatorilor și conducătorilor de asociații sportive aflați acolo, sîntem totuși primiți și ajutați să luăm parte la ultimele două concursuri. Tot ce putem face în timpul extrem de scurt este să luăm două diplome de sportivitate. În 1973 asociația sportivă „Bucegi" Sinaia își exprimă dorința, neoficial, de a ne lua pe toți. Tov. Comănescu se opune, sub motivul că se descompletează echipa. Nici noi nu doream să ne despărțim, mai ales că greutățile ne uniseră și mai mult. Rămînem pe loc, cu speranța că vom fi mai departe cîmpineni. Dar anul acesta și puținele șanse și speranțe s-au dus. Nu am primit nici un ajutor de nicăieri... Aproape că sîntem „judecați" că am format această secție de bob, că ne cerem un drept, dreptul de a face sport. Astfel că, deși ne aflăm atît de aproape de unica bază sportivă din țară, sîntem nevoiți să plecăm pe la alte asociații sportive cu speranța că vom fi primiți. Dar dorim din tot sufletul să rămînem și să concurăm pentru orașul în care lucrăm și de aceea vă scriem această scrisoare în speranța că dumneavoastră veți putea rezolva ceea ce noi n-am putut".

VILCU ION — atelier Proiectări, **BUMBONUC ION** — Hala Mecanică I, **FILIP TRAIAN** — Hala Scule — Uzina mecanică Cîmpina

Publicîndu-vă scrisoarea, stimați tovarăși, vom trimite totodată, sesizarea dumneavoastră îndreptățită forurilor de resort: C.J.E.F.S. Prahova și Federația de specialitate, care pot interveni direct. Vom urmări rezolvarea sa concretă.

O CARTE ÎN ACEST AN, ALTA ÎN 1975

CARMEN EFTIMIE, elevă din Ploiești (str. Pasul II, nr. 7), își declară marea sa pasiune sportivă, tenisul. „Am citit destule despre acest sport al eleganței — ne scrie tînăra cititoare — dar afară de „Ar fi fost prea frumos", minunata carte a lui Ion Țiriac și Ilie Năstase și de „Tenis", acea mică broșură care s-a tipărit, conform indicației de pe copertă, „carte de colorat", dar care, din fericire, a fost mult mai mult de atît, din alte surse nu prea am aflat lucruri interesante cu privire la acest frumos sport. Aș dori mult să știu, pentru că vreau să-l practic, cum se execută unele lovituri. Îmi veți spune, poate, să mă uit la acest lucru urmînd un curs de inițiere, dar vă mărturisesc că nu prea am auzit de așa ceva în orașul nostru și apoi cred că ar fi mult mai bine să existe și o carte. Nu ar putea Editura Stadion să publice o astfel de carte?"

Interesîndu-ne la Editura Stadion, am aflat că în acest an va vedea lumina tiparului lucrarea lui Ștefan Georgescu (fostul căpitan — jucător al echipei României) intitulată „Tenis de cîmp", care va oferi noțiuni privind învățarea și perfecționarea în tenis. **Iar pentru anul 1975 se proiectează o nouă și foarte interesantă carte: „Învățați tenis cu Ilie Năstase". Rămîne, deci, să le citiți și să învățați...**

DOAR 2 DIN 9...

Din Pitești ne-a scris VASILE TOMA (str. Războieni bl. 5), mare amator de fotbal. Ce-l doare? „De aproape o lună de zile am scris la 9 echipe de fotbal din Divizia A (la celelalte 9, un coleg de-al meu) pentru a ne informa cum putem obține de la echipele respective cîte un fanion sau ecuson și o insignă. Dar, spre surprinderea mea, din cele 9 echipe (Steagul roșu, Steaua, Rapid, Dinamo, Sportul studențesc, Poli Iași, S. C. Bacău, F.C. Constanța și F. C. Petrolul), doar două, și anume Poli Iași și S. C. Bacău, au binevoit să-mi răspundă".

Este, într-adevăr, o mostră elocventă de dezinteres din partea cluburilor noastre de fotbal față de strîngerea legăturilor cu suporterii, de propria publicitate și, în ultimă instanță, față de propriile venituri. Poate că dacă aceste cluburi n-ar mai fi subvenționate de către federație ar deveni mai gospodare și, implicit, mai atente cu asemenea solicitări ca ale cititorului nostru...

Din activitatea cabinetelor metodice

PREOCUPĂRI MAJORE LA DINAMO

Înființate cu mulți ani în urmă, cabinetele metodice de pe lîngă marile cluburi sportive devin tot mai mult organisme vii, active, care aduc o contribuție substanțială la continua îmbunătățire a procesului de pregătire, la creșterea performanțelor. Zilele trecute am făcut o vizită metodiștilor de la clubul Dinamo București, interesîndu-ne de activitatea lor, de problemele care i-au preocupat în ultima vreme. Cei trei tehnicieni încadrați în funcția de metodiști sînt și antrenori cu o îndelungată experiență practică, de talia lui *Gheorghe Constantinescu* (volei), *Viorica Udrescu* (canotaj), și *Carol Corcea* (polo).

Din discuțiile cu ei am aflat că principala lor preocupare este îndrumarea pregătirii sportivilor susceptibili să facă parte din delegația care ne va reprezenta țara la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice. De comun acord cu antrenorii și sportivii, acestora li s-au stabilit obiective precise pentru întreg ciclul olimpic, și, bineînțeles, obiective intermediare, urmărindu-se totodată ca, prin planurile de antrenament, sportivii să atingă forma maximă exact în momentul desfășurării turneelor olimpice. În acest sens, pe baza controalelor permanente efectuate de medici, s-a stabilit și s-a comunicat antrenorilor care este volumul optim de lucru pentru fiecare sportiv în parte. Așa se explică faptul că volumul de muncă al unor secții a crescut simțitor, numărul orelor efectuate în plus față de anii precedenți ridicîndu-se la 150—200. În rîndul acestor secții se numără cele de baschet, box, înot și atletism. De asemenea, o evidentă schimbare de optică, în acest sens, s-a produs și la ciclism.

La această modificare a concepției despre antrenamentul modern s-a ajuns printr-o permanentă muncă de lămurire, cît și prin comunicarea și aplicarea experienței dobîndite de antrenorii participanți la campionatele mondiale de lupte, natație, campionatele europene de baschet etc. De pildă, Anca Groza a parcurs în anul 1973 numai 1 275 km, în timp ce înotătorii americani însumează anual cîte 3 500 km.

Firește, mărimea volumului de antrenament presupune și o serie de măsuri care să asigure refacerea organismului în cele mai bune condițiuni. Și acest aspect a fost luat în considerație de metodiștii clubului din șos. Ștefan cel mare. Din inițiativa lor a fost amenajată o cameră de oxigenare care este folosită cu rezultate foarte bune de către atleți (marș), înotători, cicliști și boxeri. S-a instalat o saună care a început să fie tot mai mult utilizată de componenții diferitelor secții. De asemenea au fost rezervate și cîteva camere prevăzute cu paturi, care stau la dispoziția sportivilor pentru repausul de după fiecare antrenament, atît de necesar în urma unor eforturi intense.

În afara examenului de calificare a antrenorilor și a unor comunicări pe teme diverse și interesante, prezentate de o serie de specialiști, metodiștii clubului analizează trimestrial, cu fiecare secție, felul în care s-au îndeplinit baremurile stabilite pentru sportivii olimpici. Dar, cel mai mare volum de muncă al celor trei tehnicieni se desfășoară în secții, la antrenamente, alături de sportivii și antrenorii dinamoviști, prilej cu care împărtășesc acestora din cunoștințele și experiența lor, contribuind la permanenta îmbunătățire a procesului instructiv-educativ.

Mihai TRANCA

Cărți noi

UN VIS ÎMPLINIT

Există în București o stradă intitulată „Locotenent-aviator Gheorghe Stîlpeanu (căzut eroic la datorie în anul 1921)", menită să amintească trecătorilor un zburător care a trăit și a murit pentru gloria aripilor românești.

Fiu al unei împovărate familii de țărani, cu zece copii, de pe Valea Teleajenului, ce-avea să îndrăgească asprul meșteșug al zborului, Gh. Stîlpeanu și-a văzut visul împlinit: a devenit ofițer-aviator. Ajuns comandant de escadrilă de bombardament, locotenentul Gheorghe Stîlpeanu cade victimă unei întîmplări rare: în timp ce se montau bombe sub aripile unui avion, pentru executarea unei teme militare pe aerodromul din Brașov, s-a produs o explozie. Și...

Colonelul (r) Constantin Gh. Ivan și binecunoscutul scriitor I.M. Ștefan au povestit, într-un volum din ciclul **„Fii ai neamului românesc"**, apărut în Editura Militară, viața, faptele de zbor și eroicul sfîrșit al aviatorului Gheorghe Stîlpeanu, alăturînd literaturii eroice o lucrare cu puternic mesaj educativ.

O carte care ține cititorul sub emoția întregului drum al împlinirii visului de a deveni aviator, pe care-l nutresc mulți adolescenți și pe care flăcăul de pe Valea Teleajenului l-a trăit aievea.

O carte de șlefuire a bravurii și a educației cutezătoare, bună călăuză pentru formarea sportivilor.

V. FIROU

Echipele noastre de volei în „Cupa campionilor europeni"

FEMININ: RAPID ARE O MISIUNE DIFICILĂ ÎN PARTIDA CU N.I.M. BUDAPESTA

Blocajul echipei Rapid (în fotografie: Constanța Bălășoiu și Florica Tudora Fugigi) a constituit în repetate rînduri unul dintre atuurile apărării. Foto: Vasile BAGEAC

La sfîrșitul acestei săptămîni, voleibalistele de la Rapid iau startul în „Cupa campionilor europeni", întîlnind la Budapesta pe deținătoarea trofeului, echipa N.I.M. Este o partidă dificilă pentru bucureștence, avînd în vedere nu numai valoarea adversarelor — majoritatea componente ale formației reprezentative a țării vecine — dar și faptul că în actualul sezon competițional garnitura rapidistă a susținut puține meciuri.

Antrenorul Davila Plocon dispune de un lot restrîns, dar cu avantajul unei bune omogenități, este bine disciplinat tactic și are cîteva voleibaliste **(Eugenia Rebac, Florica Tudora-Fugigi, Martha Szekely, Constanța Bălășoiu)** cu suficientă experiență de concurs.

Deoarece meciul cu N.I.M. Budapesta constituie un test dificil pentru bucureștence și dată fiind situația echipei noastre, Biroul federal a analizat posibilitățile de care dispune echipa Rapidului, hotărînd că aceasta trebuie să participe la jocurile „Cupei" avînd suficiente potențe pentru realizarea unui rezultat bun. Referindu-se la aceasta, antrenorul federal **Ștefan Roman** ne-a declarat: **„Participarea voleibalistelor de la Rapid se impune din mai multe considerente. În primul rînd pentru că realizăm un contact direct cu viitoarele noastre adversare de la mondiale, că nu este bine să se iasă din circuitul internațional și că sextetul pregătit de Plocon, care a efectuat un program riguros de antrenamente, are destule posibilități tehnico-tactice pentru a obține o performanță valoroasă".**

Avînd în vedere că partida de sîmbătă (programată la Sportcsarnok, de la ora 19, ora Bucureștiului) este prima și că la 16 februarie se va desfășura meciul retur, la București, este de datoria giuleștencelor să abordeze disputa de la Budapesta cu maximum de seriozitate și dăruire — așa cum au făcut-o de nenumărate ori — ținînd seama că este în joc nu numai prestigiul echipei campioane, ci al voleiului nostru, în general. **Cu toate că nu dispunem de un lot prea mare — greul căzînd pe umerii sextetului de bază — credem că vor aborda în așa fel partida cu N.I.M. încît să poate încerca la București calificarea în turneul final al acestei prestigioase competiții.**

Răspunsul definitiv îl vom afla la 16 februarie cînd se va desfășura partida retur.

Emanuel FÂNTÂNEANU

---

prim plan

TOMA MIHALACHE (JUDO)

S-a născut la 24 decembrie 1955 în comuna Doljești, județul Neamț. Are înălțimea de 1,74 m și greutatea 73 kg. A început să practice judo-ul în toamna anului 1971, la Școala sportivă Unirea Iași, unde activează și în prezent, sub îndrumarea tînărului antrenor Constantin Bordea. Este elev în anul IV la Liceul industrial construcții de mașini din Iași. A debutat într-o competiție oficială — campionatul republican pe echipe al juniorilor — în 1972, dar formația sa nu a ocupat atunci un loc fruntaș. Anul trecut echipa Școlii sportive Unirea Iași a cucerit titlul de campioană republicană la juniori și „Cupa școlilor sportive". Tot în 1973 Șc. sp. Unirea, avîndu-l titular la semimijlocie pe T. Mihalache, a promovat și a participat în campionatul diviziei A. La recentele confruntări ale campionatelor internaționale de tineret ale României Toma Mihalache a obținut cel mai bun rezultat dintre sportivii noștri, ocupînd locul II la categoria semimijlocie.

Printre cei șase concurenți la categoria semimijlocie, selecționați în lotul țării noastre pentru a participa la campionatele internaționale, ce au avut loc la sfîrșitul săptămînii trecute în sala Floreasca din Capitală, a fost și juniorul Toma Mihalache. Acestuia, însă, nu i se acordau șanse evidente. În vederile selecționerilor erau, în primul rînd, Loghin Lazăr, Ioan Petrof, Adrian Hazincop, Gelu Nițu și apoi Mihalache, urmat de ultimul — Ilarion Turcov. Dar cînd după primele două meciuri susținute numai Mihalache nu fusese învins, iar acesta dispusese de sovieticul Aristotel Spirov — medaliat cu bronz la ultimele două ediții ale campionatelor europene — și de bulgarul Plamen Palazov, toate privirile s-au îndreptat spre prea puțin cunoscutul junior din Iași, debutant la o astfel de competiție. După cum s-a relatat în cronica de la întrecerile respective, Toma Mihalache a repurtat și alte victorii, fiind întrecut doar în finală. La sfîrșitul competiției, reputatul antrenor sovietic Aleksandr Lukiciov, apreciind progresul înregistrat de sportivii români, l-a remarcat îndeosebi pe Toma Mihalache, căruia îi prevede afirmarea și în alte confruntări internaționale dintre cele mai importante. Indiscutabil, ascensiunea pe treptele performanței într-un interval de numai doi ani și cîteva luni, ne face să credem că avem de-a face cu un sportiv deosebit de talentat, capabil de performanțe înalte.

MASCULIN: DINAMO BUCUREȘTI POATE OBȚINE CALIFICAREA ÎN TURNEUL FINAL

La Haga și Florența, încep astăzi turneele semifinale ale Cupei campionilor europeni la volei masculin. Pentru această fază a competiției au obținut calificarea echipele **Ț.S.K.A. Moscova** (deținătoarea trofeului), **Ț.S.K.A. Sofia, S.C. Leipzig** și **Partizan Tirana** — turneul semifinal de la Florența, **A.Z.S. Olsztyn, Dinamo București, Ujpesti Dozsa Budapesta** și **Blokkeer Haga** — în turneul semifinal de la Haga. Din fiecare turneu se vor califica pentru faza ultimă a C.C.E. (Paris, 1—3 martie) cîte două formații.

În vederea importantului concurs, voleibaliștii de la Dinamo București au plecat ieri în Olanda, după ce au efectuat pregătirile de rigoare și au susținut cîteva partide de verificare, dintre care două în compania formației sofiote Levski Spartak. În urma acestor întîlniri amicale, campionii noștri ne-au făcut impresia că se prezintă în condiții mulțumitoare. Deși lipsiți de aportul lui Schreiber, accidentat ușor la un deget al mîinii stîngi, ei au arătat o bună capacitate în atac și la blocaj, în organizarea tactică a jocului, dar ni s-au părut deficitari la capitolul preciziei în recepționarea serviciului advers (preluare), precum și la repunerile mingii în joc. Probabil că aceste deficiențe s-au datorat și atenției mai scăzute a jucătorilor în cursul acestor partide amicale.

În ciuda inconvenientelor amintite, credem că Dinamo are mari șanse de a obține calificarea în turneul final de la Paris. După informațiile pe care le deținem, în legătură cu adversarele campionilor noștri, foarte bine se prezintă formația A.Z.S. Olsztyn noua campioană a Poloniei, care dispune de jucători tineri, dar cu excepționale calități și cu suficientă experiență competițională. Mai puțin cunoscută este echipa olandeză **Blokkeer Haga**, care însă — prin rezultatele obținute în fazele precedente ale C.C.E. și prin avantajul evoluției pe teren propriu — emite serioase pretenții la unul din primele două locuri și, deci, la calificare. **Ujpesti Dozsa**, pe care am putut-o urmări și cu prilejul „Dinamoviadei" de la București, în toamnă, poate fi întrecută cu mai multă ușurință.

De altfel, din discuțiile pe care le-am avut cu voleibaliștii de la Dinamo, înaintea plecării în Olanda, a reieșit că principalul obstacol pentru ei va fi Blokkeer! Antrenorul **George Eremia**, care s-a arătat optimist în privința rezultatelor echipei sale, ne spunea că grija sa principală este aceea de a păstra valid, tot timpul turneului, întregul lot: **„O oarecare incertitudine planează asupra comportării lui Dumănoiu care, deși refăcut după accidentul recent suferit la claviculă, acuza marți seara, la meciul cu Levski Spartak, ușoare dureri la umăr. De asemenea, sper ca Schreiber să fie complet refăcut la deget. Amîndoi sînt însă recuperabili și vor juca. Oricum, am speranța să disputăm și turneul final al C.C.E.".**

Lotul dinamovist care a făcut deplasarea cuprinde pe: **Gabriel Udișteanu, Wiliam Schreiber, Petre Vrániță, Mihai Tirlici, Cornel Oros, Laurențiu Dumănoiu, Mircea Tutovan, Marian Păușescu, Traian Marinescu, Ștefan Băroiu** și **Günther Enescu.**

În celălalt turneu semifinal, șansele cele mai mari de calificare le au T.S.K.A. Moscova și S.C. Leipzig, cu toate că și campioana Bulgariei a avut pînă acum o comportare remarcabilă.

Aurelian BREBEANU

LA ZI, ÎN TABERELE DIVIZIONARELOR A DE RUGBY

Iată-ne așadar la jumătate de drum: la aproximativ o lună după startul pregătirilor și cu mai puțin de 30 de zile înaintea primului fluier... oficial de arbitru (3 martie: „Cupa federației").

În continuare, alte „telexuri" de vacanță.

● Pînă mai ieri în prim-planul rugby-ului românesc, **Dinamo** se află în momentul de față într-o inexplicabilă situație, alunecînd pe „toboganul" clasamentului pînă la poziția a zecea. L-am căutat zilele trecute pe antrenorul echipei din Șos. Ștefan cel Mare, **Remus Drăgușanu**. L-am găsit la antrenament (seria pregătirilor a fost deschisă la 9 ianuarie). Pe teren, aceiași jucători cu care s-a pornit la drum în vară: **Dăiciulescu, Ion Constantin, Coravu, Nica, Ioniță, Dragomirescu, Aldea, Bidirel, Florescu, Catană, I. Stoica, Țuțuianu, Roman, Prosl, Anton Ion, Viman, Boroi, Aurel Ion, Turlea, Gh. Stoica, Baciu, Caraiman, Oțetaru. Remus Drăgușanu** recunoaște criza prin care trece formația sa, dar speră într-o „revenire la linia de plutire".

● Timișoara rugbystică s-a „alimentat" mult, în trecut, cu jucători crescuți de alții. Dar cum în orașul de pe Bega nu numai fotbalul e la loc de cinste, s-a creat în ultimii ani un centru de juniori și la rugby. Pînă una alta, însă, **Universitatea** a trebuit să suporte în vară șocul plecării încă a cîtiva titulari, absolvenți de facultăți, care s-au prezentat la posturi. Și totuși, echipa a venit pe locul 5 la încheierea sezonului trecut. Antrenorul **Mitică Antonescu** a fixat primul antrenament la 10 ianuarie. După două săptămîni de pregătire în localitate, studenții s-au deplasat pentru o scurtă perioadă la Izvorul Mureșului. Acum antrenamentele se desfășoară iarăși la Timișoara, la ele participînd vechiul lot **(Duță, I. Chiciu, Peter, Suciu, Tirnianciev, Preoteasa, Popa, Cindea, Ghețu, Iacob, N. Chiciu, Tătucu, Vollmann, Gh. Râșcanu, Milan, Priess, Ionică, Malancu, Popovici, Ioniță, Arsenie, Neiss, Purice și Cojocaru)** la care se adaugă cîțiva juniori din tînăra pepinieră proprie.

● Tot la 10 ianuarie s-au reintîlnit și jucătorii **Științei Petroșani**. Antrenorul **Gh. Băltărețu** a programat pentru început două ședințe de pregătire pe săptămînă, după care s-a trecut la ciclul de două antrenamente în sală — două afară. La 13 februarie, Știința va pleca în tabăra studențească de la Izvorul Mureșului, unde va încerca să se pună la punct cu pregătirea fizică, în perioada următoare fiind programate primele meciuri amicale. Lotul: **Martin, Stănculeanu, Stoica, Dumitru, Abribula, Burghelea, Chiriță, Banică, Fălcușeanu, Neagu, Domnișan, Veștemeanu, Lomotă, Constantin, Rădulescu, Ștefan, Moroie, Radu, Ortelecan, Talpă, Tufeanu, Berlungeanu.**

G. R.

SPORTUL ÎN ÎNTREPRINDERI ȘI INSTITUȚII

LA Tg. MUREȘ — ASOCIAȚIILE SÎNT, ÎNTR-ADEVĂR, UNITĂȚI DE BAZĂ ALE ACTIVITĂȚII SPORTIVE... DAR MAI EXISTĂ ȘI CÎTEVA EXCEPȚII

Gimnastică la ora 11 — adică în pauza de producție — la atelierul de montaj al fabricii Electro-Mureș Foto: Mihai ANDRAȘ — Tg. Mureș

La Tg. Mureș — la fel ca la Cluj, la București, la Timișoara sau la Iași — „gama sportului" este aproape completă. Se practică — adică — mai toate disciplinele, de la atletism, baschet, canotaj și pînă la yachting. Ceea ce iese oarecum din comun la Tg. Mureș, este faptul că aceste ramuri constituie, în bună parte, apanajul celor care caută în sport recrearea, destinderea, agrementul în general. Firește, în peisajul municipiului este prezentă și performanța, dar nu aceasta va face obiectul însemnărilor noastre.

Sportul, ca „elixir" al... tinereții fără bătrînețe, trebuie căutat — și chiar acolo am și mers după el — în asociațiile din cadrul întreprinderilor și instituțiilor. Afirmăm, fără nici o reținere, că pînă și cea mai mică unitate productivă (avem în vedere, în special, numărul de salariați), cum este, de exemplu, Întreprinderea poligrafică, are o asociație sportivă, cu o activitate destul de bogată.

Că așa stau lucrurile, o dovedește și existența, la Tg. Mureș, a unei baze sportive numită „WEEKEND" și amplasată pe malul Mureșului, unde fiecare întreprindere are cel puțin o cabană, în interiorul căreia, acum, pe timp de iarnă au loc întreceri de casă la șah și tenis de masă. Pe timp de vară, pe numeroasele terenuri de volei, handbal, tenis se desfășoară o activitate bogată, iar pe Mureș sute de ambarcațiuni îi poartă pe tinerii care îndrăgesc sporturile nautice. După știința noastră, nicăieri în țară nu există o bază sportivă complexă, asemănătoare „Weekend"-ului din Tg. Mureș.

Care este suportul realizărilor deosebite obținute de asociațiile sportive sindicale din municipiul Tg. Mureș? Explicațiile sînt mai multe, dar trei dintre ele trebuie neapărat reliefate. Este vorba, în primul rînd, de **colaborarea efectivă, pe multiple planuri dintre consiliile asociațiilor sportive și conducerile întreprinderilor**, apoi de **grija cu care comitetele sindicatelor privesc și tratează activitatea sportivă de masă** și, în sfîrșit — dar nu pe ultim plan — de **controlul și îndrumarea pe care organizațiile de partid, așa cum se recomandă în Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973, le exercită asupra activității sportive.**

METALOTEHNICA ȘI ELECTRO-MUREȘ — ÎNTREPRINDERI CU ACTIVITATE CÎT A UNUI ORAȘ...

Dacă este adevărat — și este, indiscutabil — că despre hărnicia unei gospodine îți poți face o impresie văzînd cît de curată își păstrează bucătăria, tot atît de adevărat este că activitatea unei asociații sportive o poți judeca după modul cum se achită de obligațiile mici. Raidul întreprins la Tg. Mureș ne-a dus pașii și la întreprinderea Metalotehnica. Încă de la intrare am făcut cunoștință cu asociația sportivă, mai înainte de a afla detalii de la președintele acesteia, tehnicianul **Crinișor Bighian**. Pe un panou era afișat regulamentul „Cupei tineretului" (facem o paranteză și mărturisim că, începînd din ziua de 12 decembrie 1973 și pînă la data vizitei la Metalotehnica nu am găsit nicăieri acest lucru, deși am văzut, în intervalul amintit, peste 50 de asociații), împreună cu programarea datei, locului și orei cînd urmau să aibă loc întrecerile de schi și tenis de masă, precum și un tabel al rezultatelor obținute pînă atunci. Astfel că în clipa cînd președintele asociației sportive (acesta nu este scos din producție, ci desfășoară întreaga activitate în timpul său liber) s-a recomandat, aveam impresia că este o veche cunoștință. În loc să ne spună el amănunte din activitatea asociației sportive „Oțelul" a întreprinderii, Crinișor Bighian a preferat să ne însoțească prin cîteva secții, pentru a discuta cu șefii acestora, cu organizatori de grupe sindicale și responsabili sportivi. La secția montaj, la mecanică I, întreținere II, precum și în celelalte secții (am vizitat aproximativ 12) muncitorii ne vorbeau despre sport, în primul rînd, în calitatea lor de beneficiari ai acestei activități de interes social. Angrenarea lor în campionatul intern, în întrecerile pentru „Cupa tineretului", în competițiile organizate la nivel de municipiu, ne-a apărut ca un lucru firesc, din moment ce aproape toți sînt membri ai asociației, își plătesc cu regularitate cotizațiile și iau parte, ca și cum ar munci pentru propria lor gospodărie, la acțiunile de amenajare a bazei sportive a întreprinderii.

Intrînd în sala de culturism și haltere, și văzînd-o atît de bine utilată, prima întrebare adresată președintelui s-a referit la proveniența instalațiilor. **„Toate** — ne-a spus Crinișor Bighian — **au fost confecționate în întreprindere, cum de asemenea vestiarele au fost amenajate fără să ne fi costat vreun leu. În timpul său liber, inginerul Aron Pethö și cîțiva muncitori au lucrat multe ore pentru ca acum să avem toate aceste instalații și amenajări".** Cum spuneam și la începutul însemnărilor noastre, „grupul celor trei": **directorul întreprinderii — inginerul Albert Kiss; secretarul comitetului de partid al întreprinderii — Vasile Jucan; și președintele comitetului sindicatului — Cornel Dascălu**, pot semna oricînd — împreună cu muncitorii și consiliul asociației — ca autori direcți ai acestei impresionante realizări.

În alt punct al orașului, dar avînd multe... puncte comune cu ceea ce am văzut la Metalotehnica, asociația sportivă Electro-Mureș se poate lăuda cu o seamă de realizări demne de a fi cunoscute. **Pe Ștefan Eröss**, maistru la această întreprindere și președinte al asociației, l-am cunoscut la București, cu ocazia cursului de perfecționare organizat de C.C. al U.G.S.R. Atunci fusese invitat să expună în fața a peste 100 de președinți și secretari de asociații, veniți din toată țara, din experiența sa. Ceea ce a afirmat atunci președintele de la Electro-Mureș, s-a confirmat, din plin în timpul vizitei noastre. Pe primul plan au fost puse, aici, excursiile sub diferite forme și vizînd multiple scopuri: „Să ne cunoaștem orașul", „Să ne cunoaștem județul", „Să cunoaștem monumentele" etc. Nu credem să existe mai mult de o sută de muncitori, din cei ce se pot număra cu miile ce lucrează la această întreprindere, care să nu fi luat parte la o excursie de genul celor amintite. S-a introdus, nu de mult, gimnastica la locul de muncă la atelierul de montaj, la cel de presă și la banda de mașini de calculat.

ACTIVITATEA SPORTIVĂ ÎN CONTRACTUL COLECTIV ȘI ÎN DISCUȚIA ADUNĂRII SALARIAȚILOR

Dacă ar fi să căutăm o explicație, cu documente în față, a rezultatelor excelente obținute în activitatea sportivă de masă la Electro-Mureș, atunci ar trebui să ne ducem la contractul colectiv de muncă. Aici — ca și la fabrica de porțelan din Alba Iulia — comitetul sindicatului a avut inițiativa, îmbrățișată de conducerea administrativă și de comitetul de partid, de a înscrie activitatea sportivă într-un document de bază. Pe această cale se recunoaște rolul social al sportului, puterea sa de „adjuvant" al producției, de dătător de forțe noi, de sănătate.

Pe de altă parte, trebuie remarcată seriozitatea cu care adunarea salariaților de la Electro-Mureș a dezbătut și a adoptat măsurile de rigoare, menite să dezvolte și mai mult activitatea sportivă de masă. Pe această cale — spre a oferi un exemplu — s-a hotărît ca din partea conducerii să existe sprijin în amenajarea bazelor sportive necesare, consiliul asociației obligîndu-se să asigure întreținerea lor fără cheltuieli.

NIMIC DESPRE SPORT LA COMBINATUL CHIMIC DIN Tg. MUREȘ!

Una dintre cele mai mari întreprinderi din Tg. Mureș este Combinatul chimic, unde lucrează multe mii de salariați. Cu cîțiva ani în urmă, asociația sportivă de aici, „Azomureș", putea fi inclusă în rîndul celor mai active, celor mai interesate în atragerea muncitorilor în a practica, în scop de agrement, diferite sporturi. De cîtva timp, însă, activitatea de la Azomureș este ca și inexistentă, în ciuda faptului că a fost constituit un consiliu al asociației, avînd un președinte, un secretar și așa mai departe.

Inginerul **Gh. Cepoiu** a acceptat funcția de președinte și presupunem că la vremea respectivă, iubitor al sportului fiind, a știut că aceasta va atrage îndeplinirea cîtorva obligații. Dar, de la alegerea sa, nu și-a rezervat nici măcar o oră multiplelor probleme ale asociației. La rîndul său, secretarul asociației, tehnicianul proiectant **Marian Nicolae ar dori, după cîte ne-am dat seama, să pună la punct** unele lucruri, dar nu primește ajutorul nimănui. În acest timp, în magazia asociației sportive stau schiuri, tricouri, alt echipament și materiale în valoare de cîteva zeci de mii de lei, nefolosite pentru că nu se desfășoară nici o activitate.

Consiliul municipal al sindicatelor cunoaște toate acestea, comitetul sindicatului de la Combinatul chimic, de asemenea, dar nu se ia nici o măsură. Organizația de partid — căreia prin Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973 îi revine sarcina **„să sprijine conducerile organizațiilor sportive pentru a-și îndeplini întocmai atribuțiile și sarcinile ce le revin"** — va analiza, credem, această stare nefirească de lucruri, indicînd măsurile corespunzătoare.

Rubrică realizată de Ion GAVRILESCU